

»EUSA«

– genrejsningen af Romerriget?

Del 1:2

Nekrolog over skrønen om EU som »modspil« til USA

Indførende gennemgang af transatlantiske
magtklubbers betydning for verdensordenen,
valutaen, våbnene, vildledningen og valgfriheden

Privat initiativ og regi v/ Magnus Falko, København, 12. juli 2008

Indholdsfortegnelse

<u>Kapitel</u>	<u>Side</u>
DEL 1	
Indledning.... <i>ØMU'en – et transatlantisk påhit, Bilderberg & TC, Rockefeller & co...</i>	3
Imperium Romano.... <i>Rothschild, nazi-arv?, 'erkendtlighedsgæld' til den amerikanske efterretningstjeneste CIA, Romano Prodi & co, en deformtraktat?, Neo-Rom...</i>	4
Kejseren klædt af.... <i>EU-eliten proklamerer én europæisk stat, One World Order.....</i>	6
Historien.... <i>Nogle få modige akademikere, kulturelt aristokrati, Truman og Rhodes...</i>	7
Strukturen.... <i>Eksempler på klubbernes konkrete magtkanaler, »intet problem«, elitens sammenhængskraft, forvildede konspirationsteorier, naiv konsensustrance.....</i>	8
Irak-krigen.... <i>Cheney i CFR & TC, Schröder i Mellemøsten: Fredsdue eller grib?...</i>	10
Samuel og Solana.... <i>Transatlantisk enighed om rollefordelingen, 'Karlsprisen' .....</i>	11
Kilder og noter.... <i>(noterne 1-28).....</i>	12-16
Bevingede ord fra eliten.....	17
DEL 2	
Roser og kanoner.... <i>Hegels 3-kant, islam og vesten – samt Huntingtons kanin der kom op af hatten, JP, WEU, Lockheed, BAE, Bush sr., Schleimann, Prins Hassan....</i>	2
Grønvaskning.... <i>Romklubben, økologi vs. GMO, frihandel, trojanske kompromiser....</i>	3
Eksemplet WWF.... <i>Tråde til eliteforetagender, mennesket i naturen, soja-sagen.....</i>	4
Gå til kilderne.... <i>whistleblowernes trange kår i EU-systemet, én global valuta.....</i>	6
Tavsheden.... <i>RFID, medierne, privat og skatteyderbetalt, om idéfasen, momentum.....</i>	7
CIA-fængslerne.... <i>CIA og det transatlantiske broderskabs kriminelle virke i dag.....</i>	9
Zbig, Hunty & EU.... <i>NATO-metamorfose, Ritt, Kissinger, SF, Verdensparlament....</i>	10
Efterord.... <i>»Oppositionen som beskæftigelse«, tankekontrol, lidt om elitens frygt.....</i>	12
Kilder og noter.... <i>(noterne 29-60).....</i>	14-18

INDLEDNING

På EU's hjemmeside ligger der et bemærkelsesværdigt dokument^[1]. Det er et tosiders brev forfattet af Michael Emerson^[2] og sendt 14. december 1977 til Crispin Tickell, kabinetschef for EU-Kommissionens formand. Brevet skitserer, hvordan propagandaen for en europæisk monetær union (ØMU'en) kan ske inden for en række store organisationer såsom OECD, IMF og de europæiske arbejdsgiveres UNICE. Dernæst følger punktet: »American opinion«. Emerson foreslår et program over seminarer, der kan forberedes af Yale University i USA for at imødegå problemet med den kølige holdning til møntunionen, der på det tidspunkt endnu råder på visse niveauer. Og så kommer det: »hvis vi vil bygge dette op i ånden fra nogle af møderne i den Trilaterale Kommission, kunne det meget vel være, at vi kunne få en god respons fra Washington-kredse.«

Trilateral Commission (TC)^[3] blev oprettet i 1973 af USA's sikkerhedsrådgiver Zbigniew Brzezinski og den nu 93-årige industrimagnat David Rockefeller^[4]. Rockefeller er samtidig en af fadderne til TC's moderklub Bilderberg-gruppen^[5] og æresformand i den amerikanske konservative tænketank Council on Foreign Relations (CFR)^[6]. TC og Bilderberg er klubber for USA's og Europas absolutte elite (plus udvalgte »nyttige idioter« og lærlinge). TC indbefatter desuden visse asiatiske lande, deraf navnet. Blandt danske TC-folk gennem årene kan nævnes Sven Burmester, Lykke Friis, Lene Espersen og bilderberger Tøger Seidenfaden.

Frigjorte regeringsdokumenter har ifølge BBC afsløret^[7], at blandt højtstående britiske regeringsfolk fandtes ØMU-planerne allerede i 1970, og Tickell har indrømmet, at »alle ønskede at gå til disse monetære problematikker med ekstrem varsomhed, og jo mindre de kom ud i offentligheden, des bedre«. Daily Telegraph har tilmed i 2000 berettet om, at det amerikanske Statsdepartements europæiske afdeling i et memo, dateret 11. juni 1965, rådede EF's vicepræsident til at tilstræbe en monetær union i smug og at undertrykke en debat om den^[13]. Samtidig peger omtalen af TC i brevet fra '77 på den høje status, de »uformelle kaffeklubber« har på de øvre etager i den transatlantiske magtpyramide. Britiske Radio 4 bragte 3. juli 2003 en dokumentar af BBC's Simon Cox, »Club Class«, om Bilderberg. Sociolog Mike Peters^[8], Leeds Metropolitan University, sagde: »Den fælles mønt blev først fostret af folk, som var forbundet med Bilderberg. Bilderberg-deltagernes altfavnende rigdom og vigtighed antyder, at dette er et af de vigtigste politiske fora i den moderne verden – langt vigtigere end G8 (...)«.

Når samtlige politiske kommentatorer, som danske medier udvælger, går ind for EU som en selvbestaltet selvfølge, og når det i de fleste partitoppe praktisk talt er værre at være EU-modstander end racist, da må hver og én frygtløst spørge sig selv: *På hvis side er de ord, jeg lærer? På hvis side er de ord, jeg bruger?* H.C. Andersens historie »To jomfruer« lader en brolæggerjomfru fortælle om »den europæiske nødvendighed«: »Man må begrænses, underordne sig, føje sig i tid og nødvendighed, og er det en lov, at jomfruen skal kaldes stempel, så må

hun kaldes stempel. Enhver ting har sit favnemål!« ...*Men på hvilket grundlag taler brolæggerjomfruen?* Intet tiltag kan med rette påberåbes at være et lands interesse eller nødvendighed – der eksisterer alene den individuelle påberåbers interesser. Vi er 6½ milliarder mennesker, og »eliten« udgøres af så få, så få! Den udbredte følelse hos mange borgere af, at »lille jeg kan intet gøre« er et blændværk, der næres og begæres af disse få. Blot er det ofte urimelig krævende for os borgere at trænge ind i elitens tilgrundliggende sfærer, så her vil vi prøve at udvide vidensgrundlaget til at kunne dette – ikke med det formål at forsvinde ind i et kæmpe konspirationsbillede, men hvis vi kan uddrage vore egne essenser af tidens begivenheder, og hvis vi kan *se*, når ufrihederne dukker op, så vil vores intuition blive bedre til at finde på reelle løsninger, som tingene måtte komme. Jeg påskønner, hvis man kritisk gransker mine analyser og forsøger videre selv.

ØMU-idéen finder jeg uklog. Dog er pointen i dette skrift i højere grad, *hvordan* eliten forsøger at indføre sine idéer – herforuden opridses centrale tendenser og »klubsammenfald«. Skriftet er en skitsering af emnet, savner man derfor flere eksempler på, hvordan klubberne udøver deres magt, anbefales kildematerialet. *Skal vi borgere få en chance for at tilbagerulle eller blot have en nogenlunde demokratisk kontrol med disse magtbasers mål og midler, kræver det viden. Det kan dog også siges helt kort: Den globale elite udsætter os for et kæmpe bedrag.*

IMPERIUM ROMANO

Det snart 250-årige transatlantiske Rothschild-dynasti er stadig aktivt. Blandt andet deltog Evelyn de Rothschild på Bilderberg-mødet i 1998. En af de første bankfyrster i slægten skal have sagt: »Giv mig kontrol over et lands valuta, og jeg er ligeglad med, hvem der laver lovene«. Denne grundtanke er i vor tid realiseret af blandt andre Wim Duisenburg, Otmar Issing, Laurent Fabius og Romano Prodi. Alle fire har deltaget på Bilderberg-møder, og alle fire har (efter offentliggørelsen af idéen om den Økonomiske og Monetære Union) talt åbent om ØMU'ens tætte sammenhæng med afgivelse af national selvbestemmelse.

Op til euroafstemningen i 2000 kunne man på dansk tv se George W. Bush give sin moralske støtte til euroen. Lad os uden skråsikkerhed om sammenhænge blot konstatere det objektive faktum, at førnævnte Yale Universitet har en tilknyttet loge, Skull and Bones^[9], hvor både Bush junior, tidligere TC-mand Bush senior og farfar Prescott Bush – senatoren der tjente tykt på forretninger med nazisme-finansierende firmaer^[10] – har trådt lakskoene. Alle tre var Yale-elever. USA's Ford-fabrikker og Rockefeller-imperiets Standard Oil tjente massivt på direkte forretninger med nazisterne, hvilket DR2's »Udefra« beskrev i tv-dokumentaren »Krigens kræmmere« 10. oktober 2006. Millioner af disse blodpenge gik efter få år øremærkede fra Ford Foundation^[11] og Rockefeller Foundation^[12] via CIA og ACUE (American Committee on United Europe) til den Europæiske Bevægelses og Europæiske Ungdoms Kampagnes EF-propaganda^[13] [del 2; side 18]. Den danske

Europabevægelse fik også del i pengene. Mig bekendt omtaltes CIA's EF-støtte først i dagspressen 25. maj 1975 i Sunday Times og siden i 1997 i Der Spiegel, nr. 33, side 20. CFR's netside www.cfr.org/about/history/foreign_affairs.html oplyser, at CIA's Allen Dulles (aktiv i ACUE – *Falko*) samtidig var med i CFR.

I maj måned 2007 kom det frem, at det nederlandske luftfartsselskab KLM skal have hjulpet nazistiske krigsforbrydere med at flygte til Argentina efter Anden Verdenskrig^[14]. KLM-direktør dengang var Prins Bernhard, der siden hen blev en central figur i Bilderberg. Prinsen faldt også i unåde i 1970'erne, da det kom for dagen, at han i 1960'erne havde modtaget 1 million dollars i bestikkelse fra militærflyfabrikken Martin Lockheed^[15]. EU-strukturen har store, skønt ikke eksakte, ligheder med naziplanerne om et Storrøm eller »Grossraumwirtschaft«: Autostradaer = transeuropæiske net, fællesmarked og økonomisk samordning (i Nazityskland kaldet Nyordning) i en toldunion og møntunion med fælles valuta med tysk hovedsæde. Dette er der i sig selv rimelige grunde til at være årvågen overfor, men at udlede at tilhængerne af den Europæiske Union er nazistiske vil være både forkert og forrykt. EU gør desuden også gode ting (om end dette ofte er lapperier på skader, der er skabt af EU selv). Så hvorfor nævner jeg de gamle sager? – Det skyldes, at de vidner om en storformynder-mentalitet hos eliten, der ad åre førte os frem til tre højaktuelle forhold. De to første vækker i mine øjne minder om selve det totalitære ved nazitiden: Dels er Europas og USA's globale udbytning og selvopfattelse som værende alle andre kulturer overlegen blevet suppleret med flere militaristiske tiltag fra EU's og USA's side i de seneste år.

For det andet er der kommet udmeldinger fra EU-toppen, som går i en klar imperialistisk retning. Et mål, som Storrømmet ikke nåede. Det er bestemt ikke grundløst, når trebindsværket »Imperium Romanum – Realitet, idé, ideal« (red. Otto Steen Due og Jacob Isager, udgivet af tidsskriftet Sfinx i 1993) slutter med EU-tilhængerens Jørgen Grønnegård Christensens bidrag, kapitlet »Europas pragmatiske fællesskab« om EF og EU. Romano Prodi, dengang formand for EU-Kommissionen, sagde eksempelvis i en tale til EU-Parlamentet i efteråret 1999: »For første gang siden Romerrigetets fald har vi muligheden for at forene Europa«, for halvandet år senere at proklamere at nu skal EU konstruere en flyvefærdig politisk union med en verdensmagts diplomatiske og militære rækkevidde, der er i stand til at bede sine borgere om, hvad de »sammen er villige til at dø for«^[16]. En anden bilderberger, nuværende kommissionsformand José M.D. Barroso, sagde 10. juli 2007 på et pressemøde om EU's reformtraktat (som er = 96 % af forfatningstraktaten), at han ser EU som et slags imperium^[17]. Ganske vist et »non-imperial empire«, men alligevel! I dag skabes imperiet stort set ikke med fysisk magt, men med løgn og manipulation. Hvad er mon værst??

Det tredje forhold er, at disse mål og midler må vi kunne stå sammen om at give et fredens modspil uanset den enkeltes overordnede syn på Unionen. Vil vi det??

Foto (her i udsnit): Rådet for Den Europæiske Union.

KEJSEREN KLÆDT AF

Fotoet her er fra fotogalleriet på EU-rådets hjemmeside^[18]. Det er fra 29. oktober 2004, hvor underskrivningsceremonien for EU's forfatningstraktat fandt sted. Ceremonien, der iscenesattes af en filminstruktør, foregik i Sala degli Orazi et Curiazi i Romerrigets hovedstad Rom; samme sal som hvor de seks oprindelige EF-lande underskrev Romtraktaten i 1957. Historiens ring forsøges sluttet. Over de 72 mænd og fire kvinder troner en blå og gyldengul triumfbue, formet som omega (symboltegn for *afslutning*), med den latinske inskription »Europaeae Rei Publicae Status«, der betyder: Den Europæiske Stats Forfatning. Ja, stats i ental!

En hjemmeside mente, at det også kan oversættes som »De Europæiske Staters«, men dette, samt hjemmesidens grammatiske argumenter, forelagde jeg i 2005 for professor Karsten Friis-Jensen, leder af Københavns Universitets Afdeling for Græsk og Latin. Han kaldte påstanden »noget sludder – havde flertal været meningen, var det skrevet på en helt anden måde«. Ministerrådet har oplyst, at Italiens regering koordinerede ceremonien, men da jeg i 2005 spurgte regeringen om, hvad dé mener, at ordlyden siger, fik jeg aldrig svar. I et nyt forsøg har jeg, selv med Folketingets EU-oplysning (EUO) som mellemlid, samt rykkere, efter otte måneder (12.11.'07 til d.d. 12.07.'08) ikke fået svar. *At italienerne ikke kan latin, vil vel også være alt for fantastisk.* Sågar påstår den italienske ambassades sekretariat i København ifølge EUO, at ordene betyder »Europæisk Union«! Ren manipulation. Nogle mener, at ordlyden ikke bør oversættes til »stat(s)«, men til det lidt diffuse »samfund« eller en art »offentlig ting«. Men da står spørgsmålet stadig tilbage: *Hvis EU virkelig er en forsamling af selvstændige stater, hvad skulle vi så med en fælles forfatning (og nu en sminket ditto fra Lissabon)?* – Det er historiens ironi eller bevidst udnyttelse, at ordet Status første gang bruges i politisk sammenhæng af Kejser Augustus. Hans »Novus Status« (≈ Nyordning) markerer Roms overgang fra parlamentarisk styret republik til kejserdømme.

Den globale elitetop arbejder på en ny verdensorden. For at tilsløre processen sker det i små »salamiskiver« ad gangen. En del tyder på, at endemålet øverst i eliteklubberne er én verdensregering^[56], én domstol, én (flerstrengt) hær, religion, centralbank og valuta (euroen er en af skiverne), ét uddannelsessystem, ét efterretningsvæsen og sundhedssystem samt én rent overordnet mediecentral, it- og telecentral samt ét globalt frihandelsområde, hvortil en af skiverne er en transatlantisk frihandelszone. Denne zone støttes allerede af de to bilderbergere Anders Fogh-Rasmussen og Angela Merkel^[19]. Selv om blandt andet euroen i et mellemstadium kan afføde visse ulemper i USA (blot naturligvis ikke for eliten), er endemålet – global magtcentralisering – ulemperne værd i de indviedes øjne.

HISTORIEN

Vil vi forstå, hvorfor de oversøiske broderskaber kan herske i dag, må vi kende historien. Det er sært, faktisk pinagtigt, så få akademiske afhandlinger, der er om Bilderberg & co., og så lidt magtclubberne fylder i statskundskab og beslægtede fag. Den danske historiker, ph.d. Ingeborg Philipsen, Saxo-Instituttet, afslutter dog i 2009 en afhandling om Bilderberg, og kollegaerne Thomas W. Gijswijt, Hugh Wilford og Valerie Aubourg har ligeledes skrevet om gruppen, alle med fokus på koldkrigstiden. I »The Cultural Cold War in Western Europe 1945-1960« (Roosevelt Study Center, Frank Cass Publishers, 2003) bidrager Aubourg med analysen »Organizing Atlanticism: the Bilderberg Group and the Atlantic Institute, 1952-1963«. Hun fastslår blandt andet: »Bilderberggruppen udviste en kompleks kombination af private initiativer og officiel opmuntring...«. Hun vil nok medgive, at »opmuntringernes« afsenderadresse ikke nåede befolkningernes ører, men alene bilderberg-udvalgte parlamentarikeres ...og uden at tage andre til indtægt for mine meninger vil jeg sige, at *selvfølgelig* var der tale om *initiativer*. Møder på tværs af landeskel kan være godt, men det sunde afhænger af motiv og bevidsthedsgrad hos deltagerne. Hvad der i starten muligvis var af et fåtal sunde motivelementer i fora som Bilderberg og CFR, er for længst marginaliseret eller retarderet. Sådan *må* det gå, da grupperne er funderet på et kulturelt aristokrati.

»The Cultural...« har også Hugh Wilfords bidrag »Calling the Tune? The CIA, The British Left and the Cold War, 1945-1960«, som slår dette fast: »Truman- og Eisenhower-administrationerne støttede idéen om Europas Forenede Stater.« Wilford fortæller om ACUE og Bilderberg og andre fora. Det bør oplyses, at jeg *kort før afslutningen af skriftet* læser i hans selvstændige bog^[42] (ligeledes fra 2003), og at han anfører, at de lærde redegørelser nævner CIA's medfinansiering af det første Bilderberg-møde i 1954^[52], men at der i den nyligt tilgængelige Bilderberg-dokumentation ikke er bevis for den. Han blev imidlertid på dette punkt modsagt af forskeren Gerard Aalders i 2007^[52]. ...Hvorom alting er, så nævner Wilford, at CIA kendte til mødet og muligvis betalte USA-delegationens rejseudgifter (og CIA havde, specielt indirekte, persontråde til gruppen – *Falko*).

De to bøger »The Anglo-American Establishment« og »Tragedy and Hope« af Carroll Quigley, Georgetown University, er yderst lærerige. Side 9-97 i bogen »Europa im amerikanischen Weltsystem« af Andreas Bracher er en fin indføring i klubberne. Quigley og Bracher skildrer CFR og de to magtfulde organer Royal Institute of International Affairs (RIIA; kaldes også Chatham House) og Round Table-grupperne (også kaldet Milner-grupper). Det samme gør Robert Eringer i »The Global Manipulators«. Cecil Rhodes var en herre, der går igen i omtalerne af de to organer og til dels også CFR, der defineres som den amerikanske gren af det britiske RIIA. Rhodes og Truman var frimurere, hvilket ikke er så irrelevant, som mange nok tror^[42]. Sluttelig anbefaler jeg historiker Thomas W. Gijswijts bidrag^[20] i »Transforming NATO in the Cold War« (CSS, Routledge, 2007).

STRUKTUREN

Mike Peters udtalte i det føromtalt radioprogram, at bilderbergere hjalp til at skabe alle de store europæiske institutioner. De fleste NATO-generalsekretærer deltog i Bilderberg, før de kom til NATO. En anden Bilderberg'sk magtkanal er netværket European Round Table of Industrialists; ERT^[21]. ERT fostrede – eller snarere videregav fra Bilderberg? – og lobbyede for idéerne om blandt andet det indre marked, transeuropæiske vejnet, servicedirektivet (fremlagt af bilderberger Frits Bolkestein 16 år senere), EU-uddannelsesplaner samt hele EU's magtfulde komitévælde, og ERT blev central i realiseringen af ØMU-idéen. Af de for tiden 46 ERT-medlemmer er der minimum 15 bilderbergere. Martin Windelin, som er økonom i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, blev i 2006 overrasket over, at EU-Kommissionen stort set bare lod DONG-fusionen gå igennem. Det behøvede han nu næppe at blive: Direktøren i DONG Energy, Anders Eldrup, har fra 2001 været med på alle Bilderberg-møderne sammen med diverse EU-kommissærer. VK-regeringen indgik i 2004 kontrakt med investeringsbanken N.M. Rothschild & Sons (!! – *Falko*), som skal rådgive om salget og privatiseringen af DONG. Den magtfulde Rothschild-bank bistod også ved den delvise privatisering af Post Danmark og privatiseringen af Tele Danmark (i dag TDC). Samtidig så vi i 2005 en Bodil Nyboe Andersen (tidligere nationalbankdirektør, bilderberger og TC-medlem) blive bestyrelsesformand på Københavns Universitet. – Således styrker eliten sit mål: *Liberaliserer det økonomiske liv og økonomiserer det liberale liv.*

Der siges meget sludder. Når højreradikale kalder Bilderberg et socialistisk og jødisk eller muslimsk komplot, overser de, at de fleste bilderbergere hverken er jøder eller muslimer, og at for Rockefeller og ligesindede er »socialisme ikke et system til at omfordele værdierne – specielt ikke til at omfordele deres værdier – men et system til at kontrollere mennesker og konkurrenter. Socialisme lægger magten i hænderne på regeringen. Og da Rockefeller kontrollerer regeringen, betyder regeringskontrol Rockefeller-kontrol« (citater: »The Rockefeller File« af Gary Allen, 1976). Hvorfor går Bilderberg så ind for EU, der dræner regeringer

for magt? Fordi den elitekontrollerede regeringsmagt kapres videre til en større enhed – og jo større og færre enheder, des lettere kan Eliten udøve sin magt. Dét kan vi næppe bebrejde socialismen i sig selv. Man må rette sin kritik rette sted hen. I 2004 beskrev jeg på www.sf.dk diverse magtloger, hvilket SF's tidligere formand Gert Petersen kaldte for »Dette gedigne vrøvl, som strider imod enhver realistisk – marxistisk eller borgerlig – analyse«. Han kan ikke have kendt til forskeren Kees van der Pijl^[5] eller til svenske Mikael Nybergs marxistisk funderede værk fra 2001, »kapitalet.se«, som blandt andet behandler Bilderberg, TC og ERT på kritisk vis. Jeg svarede Petersen: »Du taler om rationalitet. Det ville være legitimt at spørge om det rationelle i skråsikkert at afvise betydningen af møder mellem nogle af verdens mest magtfulde mennesker.« Det svarede han aldrig på. I 2005 blev Nybergs bog oversat til dansk. Del 2 bringer et par citater.

Nogle siger: »Bilderberg er ikke et problem, da det er *normalt*, at politiske tiltag fostres i korridorerne«. Synspunktet behandles også i del 2, men grundlæggende bliver noget skidt jo ikke godt ved at blive en norm. For det andet er Bilderberg (og TC) af en unik *sammensætning*, samtidig med at deres idéer^[49], tankesæt og begrebsdannelser tit har global aktionsradius, og de har pålagt sig selv en særlig latent aktivistisk tavshedspligt^[46]. De tæller diplomater, politikere og folk fra storindustri, toporganer i arbejdsgiver- og fagbevægelse, militær-, efterretnings-, finans-, uddannelses- og mediefæren. Det, at også mediefolk er med, er blevet kritiseret i Information^[5] af blandt andre Mark Ørsten, medieforsker ved RUC. Om det er Bilderberg som gruppe, der udøver magt, eller det er deltagerne, er i øvrigt ulogisk at spørge om; deltagerne idékultivering sker jo i kraft af gruppen. *Der gives intet begreb uden en begrebmager. Det er urimeligt svært at kende begrebets motiv, hvis vi ikke kender mageren. Det må vi derfor kræve at kunne.*

Når jeg siger »USA« og »EU« i disse sammenhænge, mener jeg ikke lande og befolkninger, men den lyssky og i hovedparten ikke-folkevalgte magtelite. Det er for mig også klart, at internationalt samarbejde er vigtigt på de emner, som overskrider landegrænser. Der er imidlertid mange andre veje til det samarbejde end EU^[22]. Det skal også påpeges, at i mange eliteklubber er ikke alle deltagere bevidste om den globaldiktatoriske agenda, der lever øverst i magtpyramiden. Dét er netop en af de strukturelle faktorer, der gør, at processen kan »få lov« at ske. En anden faktor i de fleste klubber er, at der i regelen inviteres en håndfuld individer med, som i nogen grad står i kontrast til gruppens ellers betragteligt højborgerlige og nyliberalistiske, storkapitalistiske linie. Dette tilfører gruppen et lille skær af balance og bredde og sikrer derved reelt dens sammenhængskraft og overlevelseskraft gennem årtier. Men denne håndfuld er selvfølgelig på visse centrale felter, såsom EU og frihandel, på linie med de indviede, og det udnytter høgene i magt-toppen, samtidig med at de får en direkte føling med duerne.

For en mand som David Rockefeller er det ret ligegyldigt, om du er rød eller blå, blot du ikke gennemskuer elitens bagvedliggende mekanismer og struktur. I den

kontekst er det europæiske Socialdemokratis rolle i Bilderberg et nøje studium værd – Hugh Wilford behandler i øvrigt spørgsmålet i relation til Labour. *Hvem* i Bilderberg-toppen fandt på at tage S-folk med, og med hvilke hensigter lod (og lader) de sig invitere? 1969 er et af de år, hvor jeg har kendskab til de danske deltagere. Fra Socialdemokratiet deltog Jens Kampmann og Jens Otto Krag.

Tilgiver læseren mig en vurdering af andres habitus, vurderer jeg dette: Selv en relativt intelligent politiker som Connie Hedegaard har, i DR's P1 9. juni 2006, kaldt det »meget privilegeret« at være med på Bilderberg-møder. Hun deltog i 2005, hvor hun, blandt 131 andre, mødte Paul Wolfowitz og Henry Kissinger (henholdsvis tidligere og nuværende TC-mand) og andre forbrydere udi folkeret, frihed, fred og miljø. Donald Rumsfeld deltog i 2002. Rumsfeld og Wolfowitz var to hovedarkitekter bag Irak-krigen. Mogens Lykketoft var med i 1998, 2003 og 2005. Han er et skoleeksempel på de nævnte strukturelle faktorer. Jeg tror, at han, selv om han givetvis er stærkt uenig i meget omkring Bilderberg-høgenes politikker, er halvt betaget over gruppens overdådige rammer og karismatiske skikkelser, halvt naiv omkring det cirkus han er en del af. *Stemninger* kan skabe og bidrage til ydre handling. Lykketoft (S) medgav i 2007, at »det kan godt være, det var naivt«, da den socialdemokratiske regering i 2001 godkendte en aftale, der reelt kom til at skabe basis for illegale CIA-aktiviteter i Europa^[23].

IRAK-KRIGEN

En tredje hovedfigur i denne ulovlige krig er USA's vicepræsident Dick Cheney, tidligere direktør i CFR^[24] og tidligere TC-medlem. Mange bruger Irak-krigen som argument for at styrke EU's sikkerhedspolitik, men et flertal af de dengang 25 EU-landes regeringer støttede faktisk Irak-krigens indledende fase. Det gjaldt Storbritannien, Spanien, Italien, Tjekkiet, Polen, Ungarn, Portugal, Danmark, Nederlandene, Slovakiet og de tre baltiske lande. Frankrig har desuden solgt kampfly til Irak og trænet irakiske piloter. Franske og tyske våben blev brugt mod Kuwait i 1990'erne og mod Iraks egen befolkning under Saddam Hussein. Vel især amerikanske, men også europæiske firmaer tjener tykt på krigen i Irak.

Den krise mellem USA og dele af EU (eller rettere folkestemningen og visse politikeres frygt for at miste taburetten?), som krigen affødte, var en krusning på havet. Og krusningen har for længst lagt sig. Det redegjorde lektor, ph.d. Anders Wivel glimrende for i kronikken »Myten om det transatlantiske sammenbrud« i Weekendavisen 25. februar 2005. Det ser sågar ud til, at der i den tyske regering ikke alene var tale om en sølle krusning, men om et regulært maskespil. Kansler Gerhard Schröder lancerede under sin valgkamp sig selv som Europas fredsdue og modstander af Irak-krigen. Men under hans regering mellemlandede CIA-fly på tysk jord, og regeringen fortiede sit kendskab til CIA's bortførelse i 2003 af den tyske statsborger Khaled el-Masri, som blev fløjet til Afghanistan og torteret i fem måneder. Den tyske efterretningstjeneste BND afhørte fanger i Syrien og

på Guantanamo-basen, og tyske medierapporter anklagede i januar 2006 BND for at have hjulpet CIA og Bush-regeringen med at udpege bombemål i Irak.

Ifølge Aarhus Stiftstidende 12. maj 2006 og Politiken 25. januar 2007 skulle de fire sager kulegraves i et udvalg under Forbundsdagen. Men i artikelbasen infomedia.dk kan jeg ikke se en artikel, der reelt følger op på undersøgelsen, og de to sidste sager kan jeg ikke se omtalt. *Hvorfor ikke?* Sågar droppede Merkel-regeringen i 2007 at kræve 13 CIA-agenter udleveret i sagen om el-Masri. Ifølge Der Spiegel vil Tyskland ikke retsforfølge agenterne, da »forholdet til USA er vigtigere«. – Vi hører: »EU skal tale med én stemme!«. Dertil må vi spørge: Bør det ikke bero på, hvad stemmen siger? *Vi må også kende træet på frugterne, og påfaldende ofte kan frøet, som blev til træet, spores til de samme få drivhuse. Et eksempel mere herpå:* I Washington Observer newsletter 15. maj 1971 stod årets Bilderberg-deltagere opført ...deriblandt den unge Gerhard Schröder (se side 18 i del 2). I bogen »The True Story of the Bilderberg Group« af Daniel Estulin, TrineDay, 2007, er et foto fra 2005, hvor Schröder går ind til Bilderberg-mødet.

SAMUEL OG SOLANA

Der er politiske forskelle på Europa og USA, men de er få – og de fleste er reelt gradsforskelle. Den amerikanske sikkerhedsrådgiver, bilderberger og CFR-mand Samuel Berger antyder følgende besværgelse (i forhold til uenigheder i USA om politikken i blandt andet Bosnien) over for transatlant-vennerne i Bilderbergs styrekomité: »selv når vi afviger fra hinanden på politikken, afviger vi ikke fra hinanden på formålet. Og vi deler en overbevisning om, at Amerika må have midlerne og viljen til at lede.«^[25] – Og transatlantens generaler fortsætter: I 2003 skrev EU's forsvars- og sikkerhedskoordinator, bilderbergeren Javier Solana, sin forsvarsdoktrin »A Secure Europe in a Better World«^[26], hvori han direkte taler for »flere ressourcer til forsvar«. Artikel I-41, stk. 3, i EU's forfatningstraktat og artikel 42, stk. 3, i »reformtraktaten« fra Lissabon slår fast: »Medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet.« Solanas ordvalg tjener som afklaring af EU-grundlovens lidt tågede ordvalg »kapacitet«. Han erklærer også: »Sammen kan EU og USA være en formidabel kraft [force] for det gode i verden. Vort mål bør være et effektivt og afbalanceret partnerskab med USA. Dette er endnu en grund til, at EU skal opbygge sine kapaciteter yderligere og være mere konsekvent [/kohærent].« Solana nævner også civile og humanitære indsatser, men ikke hvem der skal definere »det gode« her i verden.

Det tidligere nævnte eliteorgan Chatham House agerer til tider åbent. I en nylig rapport^[27], der er forfattet af Brian Crowe, skriver Huset, at EU behøver en EU-udenrigsminister, en styrket fælles udenrigspolitik, samt en EU-udenrigstjeneste. Crowe er tidligere generaldirektør for politiske og militære anliggender i EU's Ministerråd, og han arbejdede indtil 2002 som rådgiver for Solana. Årsagerne er kort sagt mange til, at over 150 indbyggere protesterede, da Solana 17. maj 2007

i den tyske by Aachen fik Charlemagne-prisen^[28], også kaldet *Karlspreis* efter Karl den Store (fransk: Charlemagne). Hvem regnes som det Hellige Romerske Imperiums første hersker? – Karl den Store(!). Prisen gives årligt til en person, der arbejder for Europas »enhedsproces«. De to amerikanere Henry Kissinger og Bill Clinton – begge bilderbergere – modtog prisen i henholdsvis 1987 og 2000.

Står det til Atlant-eliten, skal kloden styres af USA i symbiose med EU som »en jævnbyrdig partner eller en mindre allieret«, som Zbigniew Brzezinski skriver det i sin bog »The Grand Chessboard«. Hvilken af de to muligheder er op til, hvad »Amerika foretrækker og er rede til at promovere«. – Brzezinski deltog på Bilderberg-møder i hvert fald i årene 1972, 1978 og 1985. Cæsar (kejser) i den »Globale Union« skal overordnet forstås som en art oversøisk brohoved-nation eller en proklameret *civilisation* jævnfør »The Clash of Civilizations – and the Remaking of World Order« af Samuel P. Huntington, der tillige var medforfatter på TC-rapporten »The Crisis of Democracy«, 1975. »The Clash...« var den mest omtalte bog under krisen om avis-karikaturerne af islams profet Muhammed.

Kilder og noter:

[1] EU-linket blev for nylig lukket ned(!). Et tidligere print fra Falko: Se side 15 og 16.

[2] Emersons daværende funktion har ikke været mulig at finde, men her er han i dag (2008): http://www.ceps.be/StaffRecord.php?staff_id=5&researcher=1&researcher=0

[3] The Trilateral Commission (TC), oprettet i 1973: <http://www.trilateral.org> og her Wikipedias netside om TC: http://da.wikipedia.org/wiki/Den_Trilaterale_Kommission

[4] David Rockefeller-citat på side 41 i rapporten »Franske Stemmer« fra NyAgenda, 2005: »Noget skal erstatte regeringerne, og erhvervslivet forekommer mig at være det rigtige til det«; http://www.nyagenda.dk/ee/images/uploads/Franske_stemmer_low.pdf

[5] Se også note 49. Om Bilderberg: »De mægtiges diskussionsklub« af Rasmus Bang Petersen, Information, 9. juni 2006, side 22-23; <http://information.dk/125091> og »Her mødes nogle mennesker, og det er det« af Rasmus Bang Petersen, Information, 9. juni 2006, s. 24-25; <http://information.dk/125092>. Bill Clinton; et eksempel på Bilderberg-nepotisme: »First Friend – Jordan Is Comfortable With Power. And With Himself« af Marc Fisher, Washington Post, 27. januar 1998; <http://www.washingtonpost.com/wp-srv/politics/special/clinton/stories/jordan012798.htm> – desuden bogen »The Making of an Atlantic Ruling Class« af Kees van der Pijl, forlaget Verso, London, 1984 (netudgave: <http://www.theglobalsite.ac.uk/atlanticrulingclass/>) og deltagerliste m.v på <http://www.answers.com/topic/list-of-bilderberg-attendees> samt danske Wikipedia: <http://da.wikipedia.org/wiki/Bilderberg> (på andre sprog: Klik i kolonnen til venstre).

[6] Council on Foreign Relations (CFR), oprettet i 1921: <http://www.cfr.org>

[7] »UK downplayed sovereignty in Euro talks«, BBC News online, 1. januar 2001; http://news.bbc.co.uk/2/hi/in_depth/uk/2000/uk_confidential/1094207.stm

[8] Profil/CV på sociologen Mike Peters: <http://www.leedsmet.ac.uk/as/sss/peters.htm>
– Om Bilderberg og EU: <http://www.xs4all.nl/~ac/global/achtergrond/bilderberg.htm>

[9] Politikens Kim Skotte 25. februar 2007 (Kultur, side 4) i en større artikel om logen: »her er, hvad præsidenten skrev om tilhørsforholdet i sin selvbiografi 'A Charge To Keep': »Som sidsteårsstuderende sluttede jeg mig til Skull & Bones, et hemmeligt selskab, så hemmeligt, at jeg ikke kan sige mere om det«. Så det lod han være med.«

[10] »How Bush's grandfather helped Hitler's rise to power« af Ben Aris og Duncan Campbell, The Guardian, netudgaven, 25. september 2004. Skull and Bones-logen nævnes også; <http://www.guardian.co.uk/world/2004/sep/25/usa.secondworldwar>

[11] Ford Foundation, oprettet i 1936: <http://www.fordfound.org>

[12] Rockefeller Foundation, oprettet i 1913: <http://www.rockfound.org>

[13] Om tidlig EF-propaganda: »CIA-penge til den europæiske sag« af Marie-Louise Møller, Information, 22. september 2000, side 4; <http://information.dk/45243>, »Euro-federalists financed by US spy chiefs« af Bruxelles-reporter Ambrose Evans-Pritchard, the Daily Telegraph (her netudgaven), 19. september 2000, opdateret 19. juni 2001; <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2000/09/19/wspy19.xml> eller [klik her](#) (by stealth betyder i smug). Desuden: »EU-eliten: CIA's skødehund siden 1949« af Magnus Falko, Arbejderen, 2. februar 2006, side 9 (enkelte links forældede); http://www.arbejderen.dk/index.aspx?F_ID=31773&TS_ID=5&S_ID=57&C_ID=62 ...samt følgende artikelserie fra den britiske arbejderbevægelses bibliotek, WCML: <http://www.wcml.org.uk/internat/atlantic.htm> – fortsætter på andre http-sider i del 1-5. WCML skriver (juli '08) én fejl: Sitet bilderberg.org er ikke Bilderbergs; de har ingen hjemmeside, dog måske en intern, altså et slags intranet? Den i skriftet nævnte Sunday Times-artikel ses i EUSA-del 2, side 18, og omtales af Peter Thompson i hans kapitel »Bilderberg and the West« i Holly Sklar (ed.): »Trilateralism«, South End Press, 1980.

[14] »KLM accused of helping Nazis flee«, BBC News online, 8. maj 2007; <http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/europe/6635677.stm>

[15] »Biography: Prince Bernhard« af David Leigh og Rob Evans, The Guardian, internetudgaven, 8. juni 2007; <http://www.guardian.co.uk/world/2007/jun/08/bae11> og »Obituary: Prince Bernhard of the Netherlands«, BBC News online, 2. december 2004; <http://news.bbc.co.uk/1/hi/world/europe/749465.stm>

[16] »Prodi urges Brussels to tighten grip on the euro« af Bruxelles-reporter Ambrose Evans-Pritchard, The Daily Telegraph, netudgaven (langsomt site!), 30. maj 2001; <http://www.telegraph.co.uk/news/main.jhtml?xml=/news/2001/05/30/wprod30.xml>

[17] José Barrosos imperium-fortalelse: »*Sometimes I like to compare the European Union as a creation to the organisation of empires. – The empires. And ...because we have dimensional empires. But there is a great difference. The empires were usually made through force with a centre that was imposing a dictate, a will, on the others. And now we have what some authors call the first non-imperial empire.*« – Optagelsen kan ses på blandt andet YouTube og netsitet <http://eux.tv/Article.aspx?articleId=11237>

[18] EU-Ministerrådets fotogalleri kommer man til ved at klikke på dette link: http://www.consilium.europa.eu/cms3_applications/applications/newsRoom/galleryViewer.ASP?command=browse&lang=9&cmsid=433 eller *her* i 'Særlige begivenheder'. Triumfbue-fotoet udgøres p.t. af foto nr. 76 og 77, som har en mere lige adgang her: http://www.consilium.europa.eu/cms3_applications/applications/newsRoom/galleryViewer.ASP?command=VIEW&MAX=72&BID=130&LANG=9&rubrique=825&dateEvent=29/10/2004&cmsId=433 eller *her (klik)*

[19] Blandt andet: »*Handelsflirt med fru Merkel*« af Bruxelles-korrespondent Brigitte Alfter, Information, 11. januar 2007, side 12; <http://information.dk/134714>

[20] Link til et Gijswijt-udkast: <http://lima.hca.uni-heidelberg.de/en/?q=node/view/268>

[21] European Round Table of Industrialists (ERT): <http://www.ert.be/home.aspx>

[22] EU-alternativ-eksempler kan læses i »pixibøgerne« fra Folkebevægelsen mod EU – bestilles gratis eller læses på <http://www.folkebevaegelsen.dk/> (klik på 'Bestil') – og i gratisbogen »*Alternativer om Europas fremtid*«, september 2007, 31 sider, der kan bestilles hos Folkebevægelsen tlf. 35 36 37 40 eller på mail: forlaget@forlagetnotat.dk

[23] Lykketoft om naivitet i CIA-sagen: <http://politiken.dk/indland/article325007.ece>

[24] David Rockefeller taler for FTAA & frihandel, og Cheney nævner sin CFR-fortid: http://www.cfr.org/publication/4346/launch_of_the_maurice_r_greenberg_center_for_goeconomic_studies_with_vice_president_dick_cheney.html (eller *klik her*). Noget af mødet er på film: http://www.youtube.com/watch?v=BbnpN07J_zg&feature=related

[25] Samuel R. Bergers »remarks«: <http://www.clintonfoundation.org/legacy/110499-remarks-by-berger-to-bilderberg-steering-committee.htm> – en dublet kan ses *her (klik)*.

[26] Solanas sikkerhedsdoktrin fra 2003: <http://ue.eu.int/uedocs/cmsUpload/78367.pdf> eller http://www.europa-eu-un.org/articles/en/article_3087_en.htm

[27] Om Chatham House-rapporten af B. Crowe: <http://www.information.dk/160612>

[28] Om *Karlspreis*: <http://en.wikipedia.org/wiki/Karlspreis> (Protestdemonstrationen omtaltes i visse medier; <http://morgendanach.twoday.net/20070517/> og Linke Zeitung; http://www.linkezeitung.de/cms/index.php?option=com_content&task=view&id=2702&Itemid=255 ...samt – med et stort foto der viser Solanas ansigt på protestskiltene – på Wikimedia-sitet http://commons.wikimedia.org/wiki/Image:Karlspreis3_2007.jpg).

Jf. **Indledning** og note 1; EF-/ØMU-brev af 1977 fra Emerson til Tickell. Linket blev af grunde, som vi formentlig kun kan gisne om, lukket omkring årsskiftet 2007-2008! Ønskes forstørrelse, gå da op i 'Vis' og tryk 'Zoom' (hvis pdf; brug pdf-knappen '+'):

<p>COMMISSION OF THE EUROPEAN COMMUNITIES Office of the President</p>	<table border="1"> <tr> <td>DATE</td> <td>15.12</td> </tr> <tr> <td>REF.</td> <td>RR.</td> </tr> <tr> <td>REP.</td> <td></td> </tr> </table>	DATE	15.12	REF.	RR.	REP.		<p><i>D. Rugeiro</i></p> <p><i>Santarelli</i></p> <p><i>Carif</i></p> <p><i>Van Doust</i> ✓</p> <p>15.12</p>
DATE	15.12							
REF.	RR.							
REP.								
<p><u>Mr. Tickell</u> <u>President</u></p>								
<p>FOLLOW-UP WORK ON PROPAGATING MONETARY UNION.</p>								
<p>The following is the state of play on various initiatives.</p>								
<p><u>B.I.S.</u></p>								
<p>I spoke last week to M. Lamfalussy, the main economist in the B.I.S., and he is very sympathetic to our case. He also agreed to pass on the message to his Director-general M. René Larre, to the effect that you would be very glad to receive him on an early next occasion when M. Larre is in Brussels.</p>								
<p><u>O.E.C.D.</u></p>								
<p>I have arranged to go there on Monday, 19th December, and I will see Steven Marris, M. van Lennep and others. I have spoken to M. De Baerdmæker, who as it happens was just on the point of writing to you to suggest a visit to the O.E.C.D. for the reasons we have in mind. The most plausible formula would seem to me to be a visit in about March, at which you might give a formal address to the Council of the O.E.C.D. which is their COREPER, i.e. consisting of Permanent Representatives, followed by a few other speeches, followed then by informal conversation with M. van Lennep and others. If you agree to this broad approach, I will make soundings in Paris along these lines. However, I will spend most of my time trying to get the economists there interested in our ideas.</p>								
<p><u>I.M.F.</u></p>								
<p>It so happens that there is a new Director of the IMF European (Paris) Office, who is M. Aldo Guetta. He is coming to Brussels to introduce himself on Tuesday 20th December, and I will talk with him to promote our interests. There is no need for the President to see him.</p>								
<p>On all of the above three I have informed M. Gautier Sauvagnac. M. Ortoli will be seeing M. van Lennep in Paris in January.</p>								
<p><u>UNICE</u></p>								
<p>I have spoken to Madame Verschueren, who is number two in the UNICE Brussels Office, about their next moves, and in particular about the Carli initiative to support our monetary union action. Efforts are at present being made to get UNICE to adopt the Carli initiative, but it will take a little while to see whether they can get agreement (e.g. overcome the Gaullist sentiment in the C.N.P.F.). I told them that we would be very pleased</p>								
<p>Provincelast address: Rue de la Loi 200, B-1049 Brussels - Telephone 735 00 40 / 735 80 40 - Teletypographic address: "COMIEUR Brussels" - Telex: "21877 COMEU B"</p>								

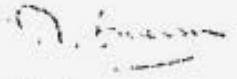
to keep in close contact with them so as to advise a little later how best to fit their action into the overall picture. At any event I said that I felt it was important for them to stick to the big issues, the main macroeconomic arguments, and the design of the future monetary union, and not get bogged down too much in Community nuts and bolts. Madame Verschueren agreed with this. We also agreed that it would be natural for UNICE to deploy their efforts in part through the Economic and Social Committee, and I of course told her about your intention to address them on the 15th December.

ETUC

Nothing new to report; David Marquand is cooking up a meeting with leading trade unionists in January.

American opinion.

Following on Mr. Tickell's note on 23rd November about his conversation with Mr. Hinton (about scepticism over monetary union in Washington), it occurred to me that a programme of seminars being prepared by Yale University for next year could be an opportunity to do something about this problem. As you will see from the attached papers I have given Professor Triffin, one of the co-sponsors, some personal advice on how to proceed. The Yale activity in the first instance consists of a series of seminars spread over six months, with one topic on each occasion. In conversation with Professor Triffin the idea occurred to us that this series of seminars might be followed by a summary seminar for influential Washington and New York etc. persons, bringing in a number of high-level Europeans for a long weekend in some pleasant retreat. I have not intimated to Professor Triffin as yet any possibility of Community sponsorship. However, if we wanted to build this up in the spirit of some of the sessions of the Trilateral Commission, it could well be that we could get a good response from Washington circles. If you agree (and I have talked to Mr. Tickell briefly) we could pursue this idea further, and eventually bring in the good offices of Mr. Hinton, Mr. Spaak and the Ford/Euro Brookings network. This could conceivably be worth mentioning to Mr. Hinton in the context of President Carter's visit (rather in the way the Euro-Japanese study group popped up).

M. Emerson,
14th December 1977.

Encls.

Copied to: all members of the Cabinet. (without encls.)

Ovenstående brev kunne i december 2007 endnu hentes på EU-hjemmesideadressen http://ec.europa.eu/economy_finance/emu_history/documentation/chapter9/19771215en01followupworkpropag.PDF (v/ visse pdf-versioner, såfremt linket genoprettes: [klik](#)).

»En europæisk valuta vil medføre, at medlemslandene overfører deres suverænitet over finans- og lønpolitikken såvel som de monetære anliggender... Det er en illusion at tro, at landene kan opretholde deres selvbestemmelsesret i skattepolitik.«

– Hans Tietmeyer, senere formand for Den Tyske Bundesbank, 1991

»If you don't want to call it a European army, don't call it a European army. You can call it 'Margaret', you can call it 'Mary-Ann', you can find any name, but it is a joint effort for peacekeeping missions – the first time you have a joint, not bilateral, effort at European level. (...) European government is a clear expression I still use. You need time, but step by step – as in the Austrian case – the European Commission takes a political decision and behaves like a growing government.«

– Romano Prodi, bilderberger, formand for EU-Kommissionen, i det britiske dagblad *The Independent*, fredag den 4. februar 2000; <http://www.independent.co.uk/news/uk/politics/step-by-step-the-commission-is-like-a-growing-government-726816.html>.

»It would have been quite impossible for us to develop our plan for the world if we had been subjected to the lights of publicity during those years. But, the world is more sophisticated and prepared to march towards a world government. The supranational sovereignty of an intellectual elite and world bankers is surely preferable to the national autodetermination practiced in past centuries...«

– David Rockefeller, industri- og bankmagnat og medskaber af talrige eliteklubber og magtfora, citeret i bl.a.: *Asia Times* (online), 10. maj 2005; http://www.atimes.com/atimes/Front_Page/GE10Aa02.html.